

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atceļot Pirmās instances tiesas 2007. gada 12. septembra spriedumu lietā T-250/04, atzīt, ka, nelikumīgi noraidot *P. Combescot* pieteikumu dalības konkursā uz delegācijas vadītāja amatu Kolumbijā, ir nodarīts kaitējums viņa profesionālajai dzīvei un veselībai; pakārtoti — noteikt morālo kaitējumu ar no tā izrietošo attiecīgo zaudējumu novērtējumu; līdz ar to — apmierināt prasījumus, kas jau bija izvirzīti pirmajā instancē un ir atkārtoti šobrīd: “atzīt, ka ir nodarīts kaitējums *P. Combescot* tēlam un profesionālajai reputācijai un ka prettiesiskais lēmums, ar kuru viņš tika izslēgts no līdzdalības konkursā, ir būtiski ietekmējis viņa garīgo līdzsvaru; un piešķirt viņam kompensāciju EUR 100 000 apmērā kā atlīdzību par kaitējumu”;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

P. Combescot, kas ir ierēdnis, ir iesniedzis apelācijas sūdzību par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2007. gada 12. janvāra spriedumu lietā T-250/04, kurā otra puse procesā bija Eiropas Kopienu Komisija.

Apelācijas sūdzība skar *P. Combescot*, kurš tobrīd bija rezidējošais padomdevējs Gvatemalā, izslēgšanu no dalības konkursā COM/091/03 uz delegācijas vadītāja Kolumbijā amatu (“lēmums par izslēgšanu”).

Pirmās instances tiesa šo lēmumu atzina par prettiesisku un tādēļ prasītāja celtā prasība par zaudējumu atlīdzību tika apmierināta, izņemot tos prasījumus par zaudējumu atlīdzību, kas attiecas uz profesionālo dzīvi un veselību, un vienīgi atzina, ka pastāv konkrētāk neraksturots morālais kaitējums, attiecībā uz kuru tika piespriests samaksāt prasītājam summu EUR 3 000 apmērā.

Ar šo apelācijas sūdzību prasītāja pārstāvji lūdz Tiesu atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas spriedumu tiktāl, ciktāl tajā nav atzīts nodarītais kaitējums profesionālajai dzīvei un veselībai, un zaudējumu apmērs līdz ar to noteikts, pamatojoties tikai uz morālo kaitējumu; un tādēļ — atzīt, ka šis nelikumīgās izslēgšanas no dalības konkursā dēļ ierēdņa karjerai, kā arī profesionālajai reputācijai ir nodarīts acīmredzams kaitējums; ka šis lēmums par izslēgšanu tomēr ir radījis ciešanas un psiholoģiskus sarežģījumus, kas savukārt ir radījuši smagu depresiju, kā tas pamatoti norādīts lietas materiālos un kā to turklāt konstatējuši iestādes eksperti. Prasītājs tādēļ lūdz Tiesu veikt vispārēju lietas faktisko apstākļu novērtējumu, atzīstot tos visus par atbilstošiem, lai atzītu, kaut vai tikai tainīguma dēļ, ka nodarītā morālā kaitējuma apmērs naudas izteiksmē ir daudz lielāks un ir tieši proporcionāls arī karjeras izredzēm, ko ierēdnis zaudējis lēmuma par izslēgšanu rezultātā, un tā acīmredzami radītajām nopietnajām sekām.

Prasītājs lūdz ar to lūdz apmierināt prasību par zaudējumu atlīdzību atbilstoši prasībā šajā lietā izvirzītajiem prasījumiem.

Prasītājs apstrīd Pirmās instances tiesas izdarītos secinājumus saistībā ar faktiska kaitējuma profesionālajai dzīvei neesamību, un turklāt norāda, ka informācija par atlases kritērijiem, kurus Komisija piemērojusi delegācijas vadītāja Kolumbijā izvēlei, nav tikusi darīta zināma prasītājam, neraugoties uz viņa lūgumu.

Saistībā ar kompensāciju par fiziska rakstura kaitējumu, pierādījumi par prettiesiskās rīcības ietekmi uz *P. Combescot* veselības stāvokli izriet no temporālās saistības starp šiem diviem faktoriem. Turklāt izslēgšana no dalības konkursā ir nesenākais gadījums Komisijas īstenotās represīvās rīcības pret attiecīgo ierēdni virknē. Visbeidzot, nosakot morālā kaitējuma apmēru, prasītājs lūdz to novērtēt proporcionāli, pamatojoties uz tainīguma principiem zaudējumu noteikšanā, saskaņā ar kuriem tiktu ņemtas vērā kaitējumu nodarošās sekas nemiera un stresa veidā, kā arī sarežģījumi, kas ierēdnim radās pēc viņa izslēgšanas no dalības konkursā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Oberster Gerichtshof (Austrija) 2007. gada 28. novembra rīkojumu — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG/Franz Hauswirth GmbH

(Lieta C-529/07)

(2008/C 37/17)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG*

Atbildētāja: *Franz Hauswirth GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (¹) 51. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pieteikuma iesniedzēja rīcība ir uzskatāma par ļaunprātīgu, ja viņš pieteikuma iesniegšanas brīdī ir zinājis, ka konkurents (vismaz) vienā dalībvalstī izmanto identisku apzīmējumu vai apzīmējumu ar sajaukšanas iespēju saistībā ar tādām pašām vai līdzīgām precēm vai pakalpojumiem, un viņš ir iesniedzis preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, lai nepieļautu, ka konkurents turpmāk izmanto šo apzīmējumu?

2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir noraidoša:

Vai pieteikuma iesniedzēja rīcība ir uzskatāma par ļaunprātīgu, ja viņš ir iesniedzis preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, lai varētu liegt konkurentam turpmāk izmantot šo apzīmējumu, lai gan pieteikuma iesniegšanas brīdī viņš zina vai viņam ir jāzina, ka konkurents, izmantojot identisku vai līdzīgu apzīmējumu saistībā ar identiskām precēm vai pakalpojumiem, vai arī precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pastāv sajaukšanas iespēja, jau ir ieguvis "lielu [preču zīmes izmantošanas] komerciālo vērtību"?

3) Ja atbilde uz 1. vai 2. jautājumu ir apstiprinoša:

Vai ļaunprātīga rīcība ir jā noliedz, ja pieteikuma iesniedzējs attiecībā uz savu apzīmējumu jau ir ieguvis [plašu] atpazīstamību tirgū un rezultātā aizsardzību saskaņā ar godprātīgas konkurences tiesību normām?

(¹) OV L 11, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 29. novembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-530/07)

(2008/C 37/18)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un G. Braga da Cruz)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— a) atzīt, ka, Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK (¹) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu 3. pantā noteiktajos termiņos nenodrošinot ar kanalizācijas sistēmām Angra do Heroísmo, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Costa de Aveiro, Covilhã, Espinho/Feira, Fátima, Ponta Delgada, Ponte de Lima, Póvoa do Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Real de Santo António, Viana do Castelo — Cidade un Vila Real aglomerācijas, un

b) šīs pašas Direktīvas 4. pantā noteiktajos termiņos nenodrošinot otrreizēju vai līdzvērtīgu attīrīšanu komunālajiem notekūdeņiem no Alto Nabão, Alverca, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Carvoeiro, Costa da Caparica/Trafaria, Côte d'Aveiro, Côte Ouest, Covilhã, Espinho/Feira, Fátima, Fundão/Alcaria, Lisabonas, Matosinhos, Milfontes, Moledo/Áncora/Asife, Nazaré/Famalicão, Pedrógão Grande, Ponta Delgada, Ponte de Lima, Póvoa de Varzim/Vila do

Conde, Santa Cita, Vila Nova de Gaia/Nord-Est du Douro, Vila Real de Santo António, Viana do Castelo — Cidade, Vila Franca de Xira un Vila Real aglomerācijām,

Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek iepriekš minētās Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu 3. un 4. pants;

— piespriet Portugāles Republikai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Dalībvalstis nodrošina, ka visām aglomerācijām ir komunālo notekūdeņu kanalizācijas sistēmas — vēlākais, līdz 2000. gada 31. decembrim — tām, kuru cilvēka ekvivalents (c.e.) ir 15 000 un vairāk, un, vēlākais, līdz 2005. gada 31. decembrim — tām, kuru c.e. ir starp 2 000 un 15 000.

Bez tam Direktīvas 4. pantā ir noteikts:

"1. Dalībvalsts nodrošina, ka komunālos notekūdeņus, kas nonāk kanalizācijas sistēmās, pirms novadīšanas atkārtoti attīra vai attīra līdzvērtīgi saskaņā ar sekojošiem nosacījumiem:

— vēlākais līdz 2000. gada 31. decembrim — visām novadīšanām no aglomerācijām ar vairāk nekā 15 000 c.e.,

— vēlākais līdz 2005. gada 31. decembrim — visām novadīšanām no aglomerācijām ar 10 000 līdz 15 000 c.e.,

— vēlākais līdz 2005. gada 31. decembrim — visām novadīšanām saldūdeņos un estuāros no aglomerācijām ar 2 000 līdz 10 000 c.e.

[...]"

(¹) OV L 135, 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Oberster Gerichtshof (Austrija) 2007. gada 29. novembra rīkojumu — Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft/LIBRO Handelsgesellschaft mbH

(Lieta C-531/07)

(2008/C 37/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof (Austrija)